

اسناد
"سازمان رزمندگان آزادی
طبقه کارگر"
سالهای ۱۳۶۰ - ۱۳۶۵

طرح برنامه
حزب کمونیست ایران

رزمندگان آزادی طبقه کارگر

کارگران جهان متحد شوید!

توضیح :

"طرح برنامه حزب کمونیست" از طرف ما ابتدا در پائیز سال ۱۳۶۰ زیر عنوان "پیش نویس برنامه حداکثر و حداقل پرولتاریا" تدوین گردید. این پیش نویس بمعرض برخورد و اصلاح نهاده شد و در بهار ۱۳۶۱ با همان عنوان اولیه منتشر شد و در همان هنگام در اختیار پاره‌ای محافل و گروه‌های کمونیستی قرار گرفت .

از آن زمان تاکنون ، مادر صیقل دادن و تکامل برنامه فوق (بهار ۶۱) بررسی ، مطالعه و مبارزه ایدئولوژیک و سوسی‌راپیش برده ایم ، بنحویکه به خطوط اساسی و اصولی برنامه چه از نقطه نظر فرمولبندی و چه از نقطه نظر تشریح و توضیحات آن بدرجه‌ای دست یافته که ما آنرا بعنوان "طرح برنامه حزب کمونیست" به کل جنبش کمونیستی ایران ارائه داده ایم .

این برنامه ای است که بر اساس موازین مارکسیسم - لنینیسم و دستاوردهای جنبش کمونیستی و کارگری در زمان ما چه در ایران و چه در جهان تدوین گردیده و ما برای تبدیل آن به برنامه جنبش کمونیستی ایران مبارزه میکنیم .

" طرح برنامه حزب کمونیست ایران "

۱ - گسترش مبادله چنان روابط نزدیکی میان تمام ملت‌های جهان بود آورده است که جنبش عظیم طبقه کارگر برای رهایی ناگزیر بین المللی (انترناسیونالیستی) می‌گردد و از مدت‌ها قبل بین المللی گردیده است .

برادری بین المللی طبقه کارگر کشورهای مختلف بیش از هر چیز در مبارزه مشترک شان علیه طبقات حاکمه و دولت‌های آنها قرار دارد . جنبش کمونیستی ایران خود را گردانی از ارتش جهانی پرولتاریا میداند و در جهت همان هدف نهائی مبارزه میکند که کمونیست‌های کشورهای دیگر این هدف نهائی بود سیله خصلت جامعه سرمایه داری و سیر توسعه آن معین می شود .

۲- مهمترین خصیصه این جامعه عبارتست از تولید کالای بر اساس مناسبات تولید سرمایه داری ، که در آن مهمترین و بزرگترین بخش و سایل تولید مبادله کالاها به جمعیت قلیل سرمایه داران و زمینداران تعلق دارد و در مقابل جمعیت وسیع پرولترها و نیمه پرولترها قرار دارند که به دلیل موقعیت اقتصادی شان مجبور به فروش دائم یا موقت نیروی کار خویشند، یعنی خود را به سرمایه داران اجاره میدهند و با کار خویش برای طبقات بالای جامعه تولید درآمد میکنند .

۳ - مناسبات تولید سرمایه داری قلمرو خود را بیش از پیش با تکامل مداوم تکنولوژی توسعه میبخشد . با افزایش اهمیت اقتصادی موسسات بزرگ، تولیدکنندگان کوچک مستقل را از میدان بدر میراند، تعداد دائمی افزایش یافته ای از آنان را به پرولترها بدل میسازد، نقش دیگران را در عرصه اقتصادی و اجتماعی محدود مینماید و بنحوی کم و بیش کامل، کم و بیش آشکار و کم و بیش دردناک به سرمایه وابسته میسازد .

۴ - بعلاوه، این پیشرفت فنی موجب کاهش تقاضا برای نیروی کار انسانی میگردد و از سوی دیگر کارفرمایان را قادر میسازد که در جریان تولید و مبادله کالاها، استفاده از کار زنان و کودکان را وسعت دهند. تقاضا برای نیروی کار الزاما از عرضه آن عقب افتاده ارتشی از بیکاران پدید آمده، دائما کثرت مییابد و در نتیجه وابستگی کارمزدوری به سرمایه افزایش یافته و استثمار کارگران بازهم شدیدتر میگردد.

۵- چنین اوضاعی در کشورهای سرمایه داری و رشد فزاینده رقابتی که میان سرمایه داران در بازارهای جهانی جریان دارد، فروش کالاهایی را که در مقادیر دائم التزایدی تولید میشوند برایشان بیش از پیش دشوار میسازد.

تولید اضافی که خود را در رکودهای صنعتی کم و بیش حاد متجلی میسازد بحرانها را پدید میآورد که نتیجه احتراز ناپذیر رشد نیروهای تولیدی در جامعه سرمایه داری است.

بحرانها بنوبه خود، به خانه خرابی بازهم بیشتر تولید کنندگان کوچک، افزایش بازهم بیشتر وابستگی کار اجرتی به سرمایه منجر گردیده و با سرعتی بازهم بیشتر به وخامت نسبی و گاه مطلق وضع طبقه کارگر می انجامد.

۶- بدین ترتیب، افزایش بارآوری کار و ثروت اجتماعی در جامعه سرمایه داری موجب نابرابریهای بیشتر اجتماعی و افزایش شکاف میان چیز دارها و بی چیزها، ناایمنی بیشتر و دشواریهای گوناگون برای کارگران و توده های زحمتکش میگردد.

۷- بهر حال متناسب با رشد و توسعه تمامی این تضادها که ذاتی جامعه سرمایه داریند، نارضایتی و خشم طبقه کارگر و دیگر توده های استثمارشونده و زحمتکش از نظم موجود نیز رشد مییابد. تعداد کارگران و همبستگی

آنها افزایش یافته مبارزه آنها برضداستثما رکنندگان نشان شدت میگیرد. در عین حال با تمرکز وسایل تولید و مبادله و اجتماعی شدن پروسه کار در موسسات سرمایه داری، پیشرفت در تکنولوژی، با سرعتی هرچه بیشتر امکان مادی جایگزینی مناسبات تولیدی کمونیستی را بجای مناسبات تولیدی سرمایه داری، یعنی امکان مادی انقلاب اجتماعی پرولتاریا را که تحقق آن هدفنهایی همه فعالیتهای کمونیستهای سراسر جهان، بعنوان بخش آگاه جنبش طبقه کارگر است فراهم می آورد.

۸- رهایی طبقه کارگر فقط بدست خود طبقه کارگر امکان پذیر است. تمام طبقات دیگر جامعه سرمایه داری خواهان حفظ بنیادهای آن میباشند، تولید کننده کوچک که تحت فشار سرمایه داری از پادرمی آید تنها زمانی انقلابی میشود که چاره ناپذیری وضع خود را تشخیص داده و موضع پرو-لتاریا را پذیرفته باشد.

۹- انقلاب اجتماعی پرولتاریا با ارائه مالکیت اجتماعی وسایل تولید، و مبادله بجای مالکیت خصوصی، با ارائه سازمان برنامه ریزی شده تولید اجتماعی، بمنظور حداکثر رفاه و رشد همه جانبه تمام اعضای جامعه، تقسیم جامعه به طبقات را از میان برداشته، به کلیه اشکال بهره کشی بخشی از جامعه از بخش دیگر پایان خواهد داد و بر زمینه تکامل از مرحله اول کمونیزم که در آن به هرکس به اندازه کارش از محصولات اجتماعی تعلق میگیرد، به مرحله دوم کمونیزم که بر پرچم آن نوشته شده است " از هرکس به اندازه توانایی اش، به هرکس به اندازه نیازش"، تمامی بشریت تحت ستم رازها میسازد.

۱۰- یک شرط ضروری برای انقلاب اجتماعی پرولتاریا، دیکتاتور پرو-لتاریاست، بدین منظور ضروریست که ماشین بورکراتیک نظامی دولتی بورژوازی قهرا درهم شکسته شده باشد. تسخیر قدرت سیاسی پرولتاریا

را قادر میسازد تا هر مقامی از سوی استثمارگران را تا به آخر سر کوب نماید.

۱۱- به منظور توانایی بخشیدن به پرولتاریا در راه تحقق رسالت تاریخی کبیرش، جنبش کمونیستی وظیفه خود میداند پرولتاریا را در حزب سیاسی مستقلی که رودر روی کلیه احزاب بورژوازی باشد، یعنی حزب کمونیست سازمان دهد حزبی که با اتکا به مارکسیسم-لنینیسم تمام تجلیات مبارزه طبقاتی پرولتاریا را رهبری نموده، برای او از تضاد آشتی ناپذیری که میان منافع استثمارکنندگان و استثمارشوندگان موجود است پرده بر میدارد، و اهمیت تاریخی، خصلت، شرایط و ضرورت انقلاب اجتماعی آینده را توضیح میدهد در عین حال این حزب نافرجامی وضعیت دیگر توده های زحمتکش و تحت استثمار را در جامعه سرمایه داری و نیز به یک انقلاب اجتماعی را برای رهایی زیوغ سرمایه بر ملا میسازد، حزبی که تمام مسی بخش های کارگرو استثمار شونده اهالی را که قادر به پذیرش نقطه نظر های پرولتاریا باشند به پیوستن به صفوف خویش فرامیخواند.

۱۲- سرمایه داری جهانی مقارن با آغاز قرن بیستم به مرحله امپریالیسم رسیده است. امپریالیسم یا دوران سرمایه مالی آخرین مرحله توسعه نظام اقتصادی سرمایه داری است، مرحله ای که در آن تمرکز تولید و سرمایه به ایجاد مجتمع های انحصاری سرمایه داران - سندیکاها، کارتلها و تراستها - منجر میگردد که اهمیت تعیین کننده کسب مینمایند، مرحله ای که در آن از ادغام سرمایه بانکی وسیعاً متمرکز شده با سرمایه صنعتی، سرمایه مالی و الیگارشی مالی مربوط بدان پدید میاید، مرحله ای که در آن صدور سرمایه به کشورهای خارجی ابعاد وسیع مییابد، مرحله ای که در آن سراسر دنیا بصورت مناطق نفوذ بین دول امپریالیستی تقسیم گردیده و تقسیم اقتصادی جهان میان اتحادیه های انحصاری بین المللی به پایان می رسد .

۱۳ - جنگهای امپریالیستی بعنوان نتیجه مبارزه سبعانه میان امپریالیستها بر سر تجدید تقسیم اقتصادی و ارضی جهان، تحصیل بازارها جهت سرمایه مالی و به قصد انقیاد ملتهای کوچک و ضعیف، در چنین اوضاعی اجتناب ناپذیرند. جنگهای امپریالیستی اول و دوم چنین جنگهایی بودند با این تفاوت که در جنگ بین الملل دوم نابودی میهن سوسیالیستی شوروی نیز مستقماً در دستور امپریالیستها قرار داشت .

۱۴ - امپریالیسم بر حدت تمامی تضادهای سرمایه داری بسی افزوده است. انحصار، الیگارشی مالی، موقعیت تسلط آمیز تنزیل بگیران، بسط ارتجاع در تمامی زمینه ها، اختناق مالی و استثمار اکثریت عظیمی از سکنه روی زمین و بالاخره تشدید میلیتاریسم تبهکارانه بیانگر خصیصه امپریالیسم بمثابه سرمایه داری طفیلی و پوسیده است .

۱۵ - سطح بغایت بالای توسعه ای که سرمایه داری جهانی بدان رسیده، جایگزینی سرمایه داری انحصاری بجای رقابت آزاد، این واقعیت که بانکها و تجمعات سرمایه داری افزارهایی جهت تنظیم پروسه تولید و مبادله کالاها را فراهم آورده اند. افزایش هزینه زندگی و فشار فزاینده ای که سندیکاها و سرمایه داران در نتیجه رشد انحصارات به طبقه کارگر وارد میکنند، موانع عظیمی که بر سر راه مبارزه اقتصادی و سیاسی پرولتاریا قرار گرفته اند، مصائب و خانه خرابی و جنایات ناشی از جنگهای امپریالیستی مرحله کنونی توسعه سرمایه داری را به عصر انقلابات سوسیالیستی پرولتاریا تبدیل میسازد .
این عصر طلوع کرده است .

۱۶ - در عین حال تشدید ارتجاع سیاسی و ستمگری ملی، تاراجگری و استثمار اکثریت عظیم سکنه کشورهای سرمایه داری وابسته و بقایای

کشورهای مستعمره و نیمه مستعمره بتوسط امپریالیسم موجبات پیدایش و بسط دامنه جنبشهای انقلابی را در کشورهای مزبور بر علیه سلطه اقتصادی و سیاسی امپریالیسم پدید میآورند، انقلابهایی که نخبایر انقلابیست‌سویالیستی پرولتاریا محسوب میگردند .

۱۷- یگانه تاکتیک پرولتاریائی انترناسیونالیستی در مقابل جنگهای امپریالیستی و سایر جنگهای ارتجاعی تبدیل آنها به جنگ داخلی و انقلاب است .

۱۸- پیروزی پرولتاریا در راه انقلاب اجتماعی نیازمند اعتماد کامل، نزدیکترین وحدت برادرانه، بزرگترین وحدت عملی انقلابی ممکن از جانب طبقه کارگر در تمام کشورهای جهان است. این شرایط را بدون مبارزه‌ای سرسختانه بر علیه اپورتونیسیم در کلیه زمینه‌ها و بدون گسست کامل از آن نمیتوان ایجاد کرد .

اپورتونیسیم تحریف مبانی مارکسیسم-لنینیسم تحت پوشش آن، بسود بورژوازی است. اپورتونیستها با تبلیغ صلح طبقاتی به استنکاف از عملیات انقلابی، استنکاف از هژمونی پرولتاریا و انهدام ماشین بوروکراتیک نظامی دولتی در انقلاب، استنکاف از دیکتاتوری پرولتاریا پرداخته ماموریت دارند ایدئولوژی و سیاست بورژوازی، هرزگی و انحطاط لیبرالی را در محیط پرولتاریا اشاعه دهند. اپورتونیستها بهنگام بروز جنگهای ارتجاعی جانب بورژوازی خودی و امپریالیسم را میگیرند . اپورتونیستها آنکارگران اشراف منش و بوروکراتهای احزاب رسمی کارگری و رفیقان نیمه راه خرده بورژوائی هستند که بتوسط بورژوازی خریداری گشته بخدمت آنان درآمده، مستقیم و غیرمستقیم، آشکار و نهان و با هزاران رشته با امپریالیسم، بورژوازی و پلیس پیوند دارند . اپورتونیسیم که پدیده‌ای بین‌المللی است امروزه در اشکال اصلی رویزیو-نیسم "خروشچفی"، "سه‌جهانی" و "کمونیسم اروپائی" و... تبارز یافته است .

اپورتونیست‌ها مدت‌هاست که در جنگ داخلی با پرولتاریا و کمونیست‌ها بسر می‌برند. اپورتونیست‌ها خصم جنبش‌های انقلابی دمکراتیک و دشمنان طبقاتی حقیقی پرولتاریا بوده، ضددمکراسی و ضدسوسیالیسم هستند.

۱۹- بعلاوه حاکمیت رویزیونیسم بر احزاب کمونیست شوروی و چین به شکست و عقب رانده شدن طبقه کارگر جهانی از دوسنگرمهم خود در این کشورها انجامیده است. بدین ترتیب ارتداد اپورتونیستی جهانی با وجود کشورهای چین، شوروی و... به منابع قدرت بیسابقه‌ای دست یافته است. این امر اهمیت مبارزه سرسختانه نظری و عملی را بر علیه اپورتونیسم دو صد چندان می‌سازد.

مقارن با نیمه دوم دهه پنجاه بورژوا - رویزیونیست‌های شوروی با امحاء دیکتاتوری پرولتاریا و سوسیالیسم، دیکتاتوری بورژوازی و سرمایه‌داری را برقرار می‌کنند. مهمترین و بزرگترین بخش و سائل تولید (مبادله و توزیع) در مالکیت خصوصی انحصاری دولت قرار می‌گیرد و بدین ترتیب استثمار اقتصادی و ستم سیاسی بطور متمرکز بتوسط دولت شوروی بر علیه پرولتاریا و سایر استثمار شونده‌گان اعمال می‌گردد.

شوروی کنونی کشوری سوسیالیستی است، بدین معنی که بمثابه کشوری امپریالیستی، سرمایه‌داری انحصاری حاکم بر آن، منافع خویش را در پیشش "سوسیالیسم" تعقیب می‌کند.

حزب رویزیونیست شوروی ستون فقرات کلیه احزاب رویزیونیست (خروشچفی) در سراسر جهان می‌باشد.

همچنین در پی تسلط قطعی رویزیونیسم بر حزب کمونیست چین طبقه کارگر از قدرت سیاسی رانده شده، قدرت سیاسی بورژوازی و نظام سرمایه‌داری در آن استقرار یافته است.

"حزب کمونیست چین" زرادخانه رویزیونیسم سه جهانی است.

۲۰- تحت این شرایط احیا انترناسیونال کمونیستی که مبارزه جهانی

پرولتاریا در راه انقلاب اجتماعی را در کل واحدی سازمان داده و هدایت نماید، عمیقاً ضرورت یافته است. جنبش کمونیستی وظیفه خویش میداند که از بذل سترگترین مجاهدتها در این راه دریغ نرزد.

* * *

۲۱ - کمونیستهای کشورهای مختلف هدف نهائی مشترکشان را در شرایط متفاوتی از سطح توسعه سرمایه داری دنبال مینمایند. این امر موجب میگردد که اهداف فوری متفاوتی در برابر کمونیستهای کشورهای مختلف قرار گیرد. وضع در ایران از این قرار است :

شیوه تولیدی غالب سرمایه داری است. استقرار نظام سرمایه داری ایران در انطباق با منافع امپریالیسم، بورژوا بوروکراتها و ملاکین بورژوا شده و بشیوه ای ارتجاعی - بوروکراتیک قطعیت یافت.

سرمایه داری در ایران در وابستگی به امپریالیسم قرار دارد. امپریالیسم چه از طریق صدور سرمایه و اعمال کنترل بر شبکه مالی ایران و چه از طریق صدور کالا و تفوق در بازارهای جهان و ایران و موقعیت انحصاری در خرید حمل و نقل و فروش مواد خام (بویژه نفت) نظام اقتصادی - اجتماعی ایران را به تابعیت خویش در آورده است. در عین حال وابستگی مالی دیپلماتیک دولت ایران به امپریالیسم علیرغم استقلال ظاهری برداشته این وابستگی می افزاید.

موقعیت ایران بمثابه سرمایه داری وابسته به امپریالیسم در تقسیم بین المللی کار، موجبات انتقال دامنه بحرانهای اضافه تولید کشور - های امپریالیستی را بدان هموار ساخته، وقوع بحرانهای اجتناب ناپذیر سرمایه داری ایران را تسریع و تشدید مینماید.

وجود بقایای بی شمار نظامات فئودالی، پاتریارکال، روابط عقب افتاده سرمایه داری، اشکال دورگه استثمار، سوداگری، ربا خواری، اجاره داری زمین وغیره، شیوه ها و شرایط اسارت بار آسیائی استثمارکار گران، گستردگی عظیم تولید خرد در شهر و روستا، انقیاد دردناک آنان از جانب

بورژوازی (بالاخص دولت) و امپریالیسم برمتمی از سرمایه داری ارتجا-
عی بوروکراتیک حاکم بر ایران از مصائب گریبانگیر جامعه ما ست .
متناسب با این وضعیت ، دیکتاتوری بورژوازی آمیخته با شنا عات قرون
وسطائی ، بی حقی و ستم سیاسی ، ستم ملی ، ستم مذهبی ، ستم بر زنان
ممنوعیت اعتصابات و اتحادیه های کارگری و انبوه بی شماری از ستمهای
دیگر بیداد میکنند .

ستون فقرات همه این واپس ماندگیها ، بورژوازی و ارگان حفظ سیادت
طبقاتی وی ، ماشین بوروکراتیک نظامی دولتی می باشد .

این موانع بمیزان وسیعی از پیشرفت اقتصادی و بسط کامل و همه جانبه
مبارزه طبقاتی پرولتاریا جلوگیری نموده ، سطح زندگی مردم زحمتکش را
تنزل داده و تمامی مردم را در جهل ، عقب افتادگی و بی حقی قرار
میدهد . بنا بر این جنبش کمونیستی ایران ، ابتدا برنامه حداقلی را پیش
رو قرار میدهد تا با ازمیان برداشتن موانع اقتصادی و سیاسی انقلاب
سوسیالیستی از طریق یک انقلاب پیروزمند مکرراتیک ، با برداشتن
گامهایی بسوی سوسیالیسم ، با فراهم نمودن مساعدترین زمینه جهت
هر چه فشرده تر ، ماده ترو متحد تر ساختن صفوف پرولتاریا و کلیه استثمار
شوندگان به پیشوا ز انقلاب سوسیالیستی بشتابد .

تأمین رهبری پرولتاریا بر انقلاب دمکراتیک شرط تحقق پیروزمند آن
است . بعلاوه وظیفه مبرم حزب کمونیست مبارزه برای چنان سیستم
سیاسی است که در آن به بهترین نحوی پیشرفت اقتصادی و حقوق حقه
مردم تضمین میگردد و بویژه به کم دردترین نحوی گذار به سوسیالیسم
بیسر میشود . از این رو حزب کمونیست نمیتواند به یک جمهوری پارلمانی
دمکراتیک بورژوائی اکتفا کند که در سراسر جهان نوسایل دیکتاتوری
بورژوازی از قبیل ارتش دائمی ، پلیس و بوروکراسی (ماشین بوروکرا-
تیک - نظامی دولتی بورژوازی) را حفظ میکند و برای بقای آن تلاش
سی و ر زد .

بدین ترتیب ، حزب کمونیست ایران برنامه حداقل زیر را اعلام میدارد :

* - درزمینه سیاسی

سرنگونی رژیم حاکم (جمهوری اسلامی) و انهدام جبری ماشین بوروکراتیک نظامی دولتی بورژوازی، استقرار جمهوری دمکراتیک انقلابی ایران که در آن : پلیس و ارتش دائمی، سپاه، کمیته‌ها، سازمانهای جاسوسی و اطلاعاتی و سایر دستجات مسلح بورژوازی امحا گردیده، تسلیح عمومی مردم در ارتشی که هرگونه مقاومت و اقدام قهری امپریالیسم و ارتجاع را سرکوب مینماید، جایگزین آن میگردد.

همه قدرت در دست شوراها و نمایندگان مردم یعنی کارگران، دهقانان و خرده بورژوازی شهری میباشد که هم قانونگذار و هم مجری قانونند و شورای مرکزی شوراها و سراسری ایران مرجع عالی کشوری آن خواهد بود، کارکنان دولتی و دستگاه بوروکراتیک نیز جای خود را بقدرت بلاواسطه ناشی از خود مردم میدهند و یا حداقل تحت کنترل مخصوص قرار میگیرند و نه تنها انتخاباتی خواهند بود بلکه همچنین در صورت مطالبه اکثریت انتخاب کنندگان در هر زمان قابل عزل میباشد و بدون استثنا حقوقی حداکثر برابر حقوق متوسط یک کارگر را دریافت خواهند نمود.

جمهوری دمکراتیک انقلابی ایران حقوق زیر را بایستی برای کلیه مردم تضمین نماید :

۱ - حق رای عمومی، مساوی، مستقیم و مخفی برای تمام افراد کشور اعم از زن و مرد که به سن ۱۸ سالگی رسیده باشند، در انتخابات شوراها و سایر تشکلهای مختلف خودگردان محلی، حق انتخاب شدن در نهادها و هیات مذکور برای کلیه رای دهندگان.

۲ - خودگردانی محلی در مقیاس وسیع، بویژه در مناطقی که در آن شرایط اجتماعی و فرهنگی بخصوصی وجود دارد. انتخاب مقامات محلی و منطقه ای از طرف خود اهالی.

۳ - تعرض ناپذیر بودن افراد و مساکن آنها، پایان دادن به همه و هر گونه دخالت پلیس در زندگی خصوصی افراد.

- ۴ - آزادی نامحدود عقیده، بیان، مطبوعات، اجتماعات، اعتصابات و اتحادیه‌ها .
- ۵ - تساوی حقوق اجتماعی کلیه اتباع کشور بدون در نظر گرفتن جنسیت، مذهب، نژاد، ملیت و منشا .
- ۶ - حق برخورداری مردم از زبان محلی در تشکلهای محلی خودگردان و در مدارس که بدین منظور بخرج دولت تاسیس میشوند .
- حق تکلم برای هر یک از اتباع بزبان محلی در اجتماعات و در تمام موسسات محلی عمومی و دولتی .
- لغو زبان رسمی اجباری، اداره آموزش و پرورش عمومی توسط ارگانهای خودگردان محلی که بشیوه دمکراتیک انتخاب شده‌اند .
- شرکت آنان در برگزیدن کادر تعلیماتی و حق برکناری آموزگاران نامطلوب توسط آنان .
- ۷ - حق تعیین سرنوشت یعنی حق جدایی و تشکیل دولت مستقل برای تمام ملیتهای درون کشور .
- جمهوری دمکراتیک انقلابی ایران خواهان جلب ملتهای دیگر بدون اعمال زور و منحصراً بوسیله توافق داوطلبانه برای تشکیل دولت مشترک است .
- ۸ - جدائی کامل دین از دولت و جدائی کامل دین از تعلیم و تربیت عمومی، لغو مذهب رسمی، آزادی اختیار نمودن هرگونه مذهب و پیا نداشتن مذهب، عدم مساعدت از بودجه عمومی به مجامع مذهبی .
- ۹ - حق همه افراد برای تحت تعقیب قرار دادن هر یک از مامورین در حضور هیئت منصفه .
- ۱۰ - لغو اکید دیپلماسی سری، برسمیت شناختن برابری حقوق کلیه ملل و پشتیبانی مادی و معنوی از جنبشهای انقلابی در سراسر جهان .
- ۱۱ - واگذاری حق تصمیم گیری در کلیه امور مملکتی، برنامه ریزی اقتصادی، تصمیم گیری در مورد جنگ و صلح و... بدولت شورایی که حکومت مرکزی شوراهاست .

* - درزمینه اقتصادی

بدون دمکراتیزه کردن سراپای حیات اقتصادی کشور، دمکراتیزه کردن رژیم اجتماعی ایران غیرممکن است. لذا حزب کمونیست ایران اقدامات مبرم زیر را در زمینه اقتصادی، که از ضرورت تمام برخوردارند، برای جمهوری دمکراتیک انقلابی ایران ارائه میکند :

- ۱ - مصادره و ملی کردن کلیه سرمایه‌های دولتی و سرمایه‌های بزرگ غیردولتی .
- ۲ - ملی کردن تجارت خارجی و تجارت عمده داخلی و الغا اسرار بازرگانی .
- ۳ - ملی کردن بانکها و تشکیل یک بانک واحد .
- ۴ - ملی کردن شرکتهای مالی و بیمه .
- ۵ - ملی کردن معادن، میدانهای نفتی، جنگلها، مراتع و منابع آب .
- ۶ - متشکل ساختن اجباری کلیه سرمایه‌های خصوصی در کارتلها و اعمال کنترل بر آنها از ناحیه دولت انقلابی .
- ۷ - لغو کلیه مالیاتهای غیرمستقیم، وضع مالیات مستقیم و تصاعدی بردرآمد و ارث .
- ۸ - کارموظف همگانی برای کلیه اتباع کشور از ۱۶ تا ۵۰ سالگی .
- ۹ - متشکل ساختن اهالی در تعاونی‌های مصرف .

* - درزمینه رفاه عمومی و فرهنگ

بمنظور ارتقا سطح عمومی زندگی مردم و گسترش دانش عمومی و فرهنگ، برنامه حزب کمونیست ایران بقرار زیر است :

- ۱ - تامین مسکن مناسب برای افراد دنیا زمند و کسانی که در مساکن غیربهداشتی زندگی میکنند، از طریق مصادره مستملکات و اراضی مازاد سرمایه داران و زمینداران و اختصاص ساختمانهای مازاد دولتی به

ا. مرمسکن زحمتکشان و اجرای طرحهای ساختمانی ارزان قیمت به هزینه دولت .

کمونیهستها خواهان ملی کردن اراضی شهری هستند. باین وجود فقط از طریق انقلاب اجتماعی است که میتوان مسئله مسکن را حل کرد.

۲ - تعلیمات عمومی و فنی رایگان و اجباری برای تمام کودکان از هر دو جنسیت تا سن ۱۶ سالگی، آشنا نمودن محصلین با جنبه های تئوریک و عملی مهمترین رشته های تولیدی، همگام کردن تعلیم کودکان با کار تولیدی، تامین مواد غذایی، پوشاک و وسایل تحصیل کودکان بی بضاعت بخرج دولت، آموزش رایگان تا سطوح آموزش عالی، گسترش دانشگاهها، موسسات آموزش عالی و مراکز تحقیقات علمی، ایجاد نزدیکترین رابطه بین زندگی تحصیلی و فعالیت تولیدی .

۳ - ایجاد و گسترش تسهیلات فرهنگی و رفاهی در تمام مناطق محروم شهری و روستائی از قبیل راه، برق، مدرسه، آب، حمام، درمانگاه، مهد کودک، سینما، تئاتر، کتابخانه، مراکز هنری، پارکها، میادین، سالنها و سایر امکانات ورزشی و... به هزینه دولت .

۴ - تقویت، توسعه و رشد فرهنگ در تمام کشور، آشنا نمودن مردم با فرهنگ ملی و مبارزاتی کشورهای دیگر، بالابردن سطح دانش و آگاهی عمومی در همه زمینه ها .

۵ - بیمه عمومی یا زنجستگی برای کلیه شاغلین پس از ۵ سالگی یا پس از ۲۵ سال کار، بیمه بیکاری کامل بر پایه حداقل دستمزد رسمی برای هر فرد بیکار بالای ۱۸ سال .

بیمه کامل اجتماعی برای تمام اشکال از کار افتادگی، اعم از بیماری، آسیب دیدگی، علیلی، سالخوردگی و بیماریهای محیط کار، زایمان، یتیم شدن و غیره .

۶ - رایگان بودن خدمات پزشکی و دارویی، ملی کردن امور مربوط به طب .

- ۷ - سرپرستی کلیه کودکان و نوجوانان بی سرپرست تا سن ۱۸ سالگی از طرف دولت، سرپرستی و تشکیل آسایشگاه‌های عمومی رایگان برای کلیه افراد سالخورده و معلول .
- ۸ - لغو عوارض دولتی مربوط به امور ثبت، صدور اسناد، مدارک، گواهینامه‌های تحصیلی و فنی .
- ۹ - رایگان بودن کفن و دفن و امور مربوط به آنها .
- ۱۰ - ممنوعیت ازدواج دختران و پسران کمتر از ۱۸ سال، آزادی ازدواج برای افراد بالاتر از ۱۸ سال بدون هیچگونه محدودیت اجتماعی، در صورت ثبت آنها در دفاتر دولتی، تساوی حقوق زن و مرد در امر طلاق و تکفل فرزندان، ممنوعیت تعدد زوجات .

* - در زمینه مطالبات کارگری

- حزب کمونیست ایران بمنظور مصون نگاه داشتن طبقه کارگراز تباهی جسمی و معنوی و افزایش توانائی او در مبارزه بخاطر رهایی، برنامه زیر را اعلام میدارد :
- ۱ - حداکثر ۸ ساعت کار در روز برای کلیه کارگران .
 - ۲ - احتساب مدت استراحت حداقل یکساعته برای صرف غذا، زمان ایاب وذهاب، استحمام بعد از کار روزانه، تشکیل مجمع عمومی کارگران و شرکت کارگران در کلاسهای سوادآموزی جز ۶ ساعات کار .
 - ۳ - کاهش روزکار بین ۴ تا ۶ ساعت در صنایعی که خطرناک و مضر برای سلامتی اند (کوره پزخانه‌ها، معادن و غیره) .
 - تعیین مزایا و مدت استراحت در فواصل کار روزانه بر حسب شرایط ویژه محیط کار ورشته‌های اقتصادی با تصویب مجمع نمایندگان منتخب اتحادیه‌های سراسری کارگران و نظارتشان بر اجرای آنها .
 - ۴ - حداقل دوروز استراحت متوالی رسمی در هر هفته و ۳۰ روز مرخصی سالیانه با پرداخت حقوق علاوه بر تعطیلات رسمی، برای کلیه کارگران

- در تمام رشته های اقتصادی .
- ۵ - ممنوعیت اضافه کاری .
- ۶ - ممنوعیت قطعه کاری و کارکنتراتی .
- ۷ - ممنوعیت کار شبانه (از شب ۸ تا ۶ صبح) در تمام رشته های اقتصاد -
دی با استثنای مواردی که به تأیید اتحادیه های کارگری رشته
مربوطه ، بدلائل تکنیکی مطلقاً ایجاب نماید . ولی بشرط آنکه کار
شبانه از ۴ ساعت تجاوز ننماید .
- ۸ - ممنوعیت کار کودکان (در سنین زیر ۱۶ سال) محدودیت روز کار
نوجوانان (از ۱۶ تا ۱۸ سال) به ۴ ساعت .
- ممنوعیت بکارگرفتن نوجوانان در شیکاری و در صنایعی که برای سلامتی
مضرند و در معادن .
- ۹ - ممنوعیت کار زنان در کلیه رشته های صنعت که از نظر سلامتی برای
زنان زیان بخش است . ممنوعیت شیکاری برای زنان ، مرخصی ب مدت
۸ هفته قبل و ۸ هفته بعد از زایمان با پرداخت حقوق و با خدمات طبی
و داروئی رایگان . تامین شیرخوارگاهها برای نوزادان و کودکان در
تمام کارخانه ها و دیگر موسساتی که زنان در آنها کار میکنند . استراحت
برای مادران شیرده ب مدت حداقل نیم ساعت در فواصل حداکثر ۳
ساعت ، کاهش روز کار مادران شیرده به ۷ ساعت و تامین مزایای بچه داری .
- ۱۰ - تعیین حداقل دستمزد بر مبنای نیازمندیهای خانواده ۵ نفری
برای کلیه کارگران و افزایش آن بر اساس هزینه های زندگی .
- ۱۱ - ممنوعیت پرداخت مزد بصورت جنسی ، پرداخت منظم و هفتگی
دستمزدها در تمام قراردادهای کار بدون استثنا و پرداخت دستمزدها
بصورت نقدی در طی ساعات کار .
- ۱۲ - ممنوعیت کسر دستمزدها به هر علت و منظور بتوسط کارفرمایان
(جرائم ، حق کمیسیون ، تعطیل و ...) پرداخت حقوق برای غیبتهای
موجه ، دوران بیماری و نقاهت ، زمان اعتصاب و هرگونه توقف در تولید
بدلائل مختلف یا به بهانه های کارفرما .

- ۱۳ - ممنوعیت اخراج کارگران بتوسط کارفرمایان و احاله تصمیم نهائی در تمام موارد اخراج به رای مجمع عمومی کارگران و احد مربوطه، نظارت اتحادیه های کارگری بر استخدام .
- ۱۴ - بیمه کامل اجتماعی برای کلیه کارگران و برای تمام اشکال از کار افتادگی، اعم از بیماری، آسیب دیدگی، علیلی، سالخوردگی، بیماریهای محیط کار، زایمان، یتیم شدن و همچنین بیکاری و غیره . تمام موسسات بیمه با نظارت خود بیمه شدگان بایجاد آاره شوند. در همه موارد فوق کارفرمایان و دولت مسئولیت حقوقی دارند و هزینه بیمه باید بتوسط آنان پرداخت شود .
- ۱۵ - پرداخت حقوق بازنشستگی از طرف دولت به کارگران سالخورده ای که توان کار خود را از دست داده اند (کارگران ۵۰ سال بیالایا پس از ۲۵ سال کار) و در صورت فوت به افراد تحت تکلف آنها .
- ۱۶ - تنظیم مقررات داخلی کارگاهها و واحدهای تولیدی و اقتصادی با تصویب و نظارت اتحادیه های کارگری .
- ۱۷ - انحلال مجامع ضد کارگری از جمله انجمنهای اسلامی .
- ۱۸ - تضمین بهداشت و ایمنی محیط کار، تهیه ادوات ایمنی، کفش، لباس کار و سایر لوازم ایمنی و بهداشتی در محیط کار به هزینه دولت و کارفرمایان، نظارت و رسیدگی به مسائل بهداشتی و ایمنی محیط کار از طرف اتحادیه های کارگری .
- ۱۹ - تامین نیازمندیهای فرهنگی و رفاهی در محیط کار و محلات سازمانی مسکونی از قبیل سالن اجتماعات، سالن استراحت، غذاخوری، حمام و دستشویی، زمین و وسایل ورزشی، شیرخوارگاه و مهدکودک، درمانگاه و کتابخانه، کلاسهای سوادآموزی بزرگسالان به هزینه کارفرمایان و دولت .
- ۲۰ - نظارت اتحادیه های کارگری و شوراهای محلی بوضع بهداشت خانه هائی که برای سکونت کارگران از طرف دولت یا کارفرمایان تهیه شده اند و همچنین نظارت بر منظم بودن امور در این اماکن و نظارت

بر شرایط اجاره، تا از دخالت کارفرمایان در زندگی خصوصی و فعالیت کارگران جلوگیری شود .

۲۱ - تشکیل هیئت های بازرسی کارگری به انتخاب کارگران، این هیئت ها از چگونگی تحقق نکات فوق در کلیه واحدهای تولیدی و بطور کلی تمام اماکنی که کارگران در آنها مشغول بکارند، بازرسی و حسابرسی خواهند کرد، گماردن بازرسان زن در رشته های اقتصادی که عمدتاً کار زنان میباشد و نظارت این بازرسان بر تنظیم لیست حقوق و تفکیک آنها، حقوق این بازرسان بوسیله دولت پرداخت میشود .

۲۲ - تساوی کلیه حقوق کارگران کشاورزی و خدماتی و کارگاهی و کارگران کارخانه ای صرف نظر از جنسیت آنها .

۲۳ - تعمیم قوانین کار بر صنایع دستی و کارها و خدمات خانگی و تعمیم نظارت بازرسان بر این رشته ها .

۲۴ - برقراری مراکز کاریابی کارگران بمنظور سازماندهی صحیح اماکنات کاریابی . این مراکز کاریابی متعلق به اتحادیه های کارگران بیکار بوده که بایستی از نزدیک با اتحادیه های کارگران شاغل و دیگر سازمانهای طبقه کارگر در ارتباط باشد . تامین نظارت مراکز کاریابی کارگری بر کلیه امور کاریابی .

۲۵ - جرائم جزائی برای کارفرمایانی که از قوانین حمایت کارتخلف ورزند .

۲۶ - برقراری دادگاههای رسیدگی به اختلافات کارگر و کارفرما در کلیه رشته های اقتصادی تحت نظارت اتحادیه های کارگری .

* - در زمینه دهقانی

حزب کمونیست ایران جهت پیشرفت

اقتصادی و بسط همه جانبه مبارزه طبقاتی در روستاها برنامه زیر را اعلام
میدارد :

۱ - مبارزه بی امان در راه مصادره کامل و بی وقفه کلیه املاک اربابی،

املاک دولتی، املاک زمینداران بزرگ، موقوفات، مراتع و منابع آب و پستیانی از مبارزات انقلابی دهقانان .

۲ - پستیانی مجدانه از انتقال فوری کلیه زمینهای مصادره شده به دهقانان متشکل در شوراهایی که واقعاً بطور دمکراتیک انتخاب شده باشند .

۳ - مجاهدت در راه ملی کردن کلیه اراضی که معنای آن واگذاری حق مالکیت کلیه اراضی بدولت و حق اداره امور زمینها به شوراهای دهقانی است، بدین ترتیب حق واگذاری زمین و تصمیم گیری در مورد نحوه بهره برداری از زمین ها تماماً در اختیار شوراهای دهقانان قرار میگیرد .

۴ - لغو دیون دهقانان بدولت، سرمایه داران و زمینداران، الغاء ربا خواری و سلف خری .

۵ - توصیه به شوراهای دهقانی و ارگانهای دمکراتیک محلی که جداً از تقسیم و قطعه قطعه کردن زمینها خودداری ورزند و پستیانی کامل از ابتکار آن شوراهای دهقانی که به کشت جمعی در زمینهای تحت اختیار خویش میپردازند .

۶ - همچنین پستیانی از ابتکار آن کمیته های دهقانی که وسایل و ابزارهای کشاورزی متعلق به ملاکین را به دهقانان متشکل در این کمیته ها واگذار نمایند تا از آنها در زراعت کلیه زمینها بطور جمعی و منظم استفاده کنند .

۷ - توصیه به پرولترها و نیمه پرولترهای روستا که زمینهای مصادره شده را به مزارع نمونه و بحد کافی وسیع که اداره آنها بشیوه های جمعی توسط شورای نمایندگان کارگران کشاورزی و تحت نظارت متخصصین کشاورزی و به کمک بهترین وسایل فنی صورت میگیرد ، تبدیل نمایند .

حزب کمونیست ضمن پستیانی از کلیه مبارزات انقلابی دمکراتیک دهقانان در همه جا با ایجاد سازمانهای مجزا و مستقلاً از پرولتاریای

کشاوری خواهد پرداخت که میتواند بصورت شورای نمایندگان کارگران (و نیز شوراهای مخصوص نمایندگان دهقانان نیمه پرولتر) باشد و هم میتواند بصورت تشکیل گروهها و فراکسیونهای پرولتاریایی در شوراهای عمومی نمایندگان دهقانان و در کلیه ارگانهای اداری محلی و شهری و غیره باشد.

کمونیستها بر علیه هرگونه آمیزش طبقاتی پرولتاریای روستا با سایر اقشار دهقانان مبارزه کرده، پرولترها و نیمه پرولترهای روستا را در اتحاد با پرولتاریای شهری، مستقلا سازماندهی مینمایند. کمونیستها آشتی ناپذیری منافع آنان را با منافع بورژوازی روستا توضیح داده، آنان را به جاذبه دروغین سیستم کشاورزی خردآگاه میسازند، چرا که تا زمانیکه تولیدکالای وجود دارد، این سیستم از عهده ریشه کن ساختن فقر تودهها بر نخواهد آمد و بالاخره، بر ضرورت یک انقلاب کامل سوسیالیستی بمثابه تنها راه حل نهایی از میان بردن فقر و استثمار، پافشاری خواهند کرد.

۲۲ - حزب کمونیست ایران اعتقاد راسخ دارد که تحقق کامل اهداف فوق و اجرای همه جانبه برنامه حداقل پرولتاریا تنها با سرنگونی حاکمیت بورژوازی، انهدام جبری ماشین بوروکراتیک نظامی دولتی و برقراری جمهوری دمکراتیک انقلابی ایران امکانپذیر است.

کمونیستها بر علیه شیوههای بوروکراتیک ارتجاعی اصلاحات اجتماعی و بر علیه دیگر برنامههای رفرمیستی که گسترش و تحکیم قیمومیت تودههای زحمتکش توسط پلیس و بوروکراسی رام طرح میسازند، قاطعانه مبارزه میکنند. در عین حال کمونیستها از هرگونه مبارزه انقلابی بر علیه نظم اجتماعی موجود پشتیبانی میکنند.

»

* * *